

I. Disposicións xerais

XEFATURA DO ESTADO

18 *LEI 26/2001, do 27 de decembro, pola que se establece o sistema de infraccións e sancións en materia de encefalopatías esponxiformes transmisibles. («BOE» 2, do 2-1-2002.)*

JUAN CARLOS I
REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

No marco da crise xerada en todo o territorio comunitario como consecuencia da aparición de diversos casos de encefalopatías esponxiformes transmisibles, foi necesario adoptar un conxunto de medidas normativas e executivas, tanto no ámbito da Unión Europea como dos diferentes Estados membros, que xeraron, na práctica, un elenco de obrigas de cumprimento imprescindible para o control da citada enfermidade.

Dada a repercusión que as encefalopatías esponxiformes transmisibles poden ter no gando dos Estados membros e, eventualmente, na saúde dos consumidores, convértese en obxectivo primordial das administracións públicas competentes dispor dos mecanismos adecuados que permitan garanti-la sanidade animal e, sobre todo, a saúde das persoas a través das medidas que aseguren que a enfermidade non pasa á cadea alimentaria.

Neste contexto, as principais obrigas derivan do disposto no Real decreto 1911/2000, do 24 de novembro, polo que se regula a destrución dos materiais especificados de risco en relación coas encefalopatías esponxiformes transmisibles, e no Real decreto 3454/2000, do 22 de decembro, polo que se establece e regula o Programa integral coordinado de vixilancia e control das encefalopatías esponxiformes transmisibles dos animais, xa que ámbalas normas constitúen o núcleo principal de tódalas disposicións aprobadas ata o momento sobre esta materia. Non obstante, non se debe obvia-la especial transcendencia que adquiren outras disposicións de ámbito mais xenérico para evita-la comisión de fraudes e controla-la enfermidade. Este é o caso da normativa aplicable en materia de identificación de animais, que permite ás autoridades competentes controla-lo movemento dos animais e a trazabilidade das carnes destinadas ó consumo.

O cumprimento de todas e cada unha das obrigas contidas nesas normas constitúe un elemento indispensable para garanti-lo control da enfermidade e a protección dos animais e as persoas. Esta garantía necesita do apoio dun homoxéneo e específico sistema de infraccións e sancións que, partindo dunha tipificación con-

creta e adaptada ó ámbito de aplicación de que se trata, permita aplicar sancións adecuadas á realidade actual e que cumpran coa finalidade propia de todo réxime sancionador.

En efecto, tendo en conta que as consecuencias derivadas das encefalopatías esponxiformes transmisibles atinxen tanto o ámbito da sanidade animal como o da saúde pública, ben como o ámbito de protección dos consumidores e do ambiente, o elenco de normativa sancionadora aplicable é amplo e xenérico.

Así, o réxime de infraccións e sancións vixentes para garanti-la protección dos consumidores e a saúde das persoas sería o contido na Lei 26/1984, do 19 de xullo, para a defensa dos consumidores e usuarios, e o Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, polo que se regulan infraccións e sancións en materia de defensa do consumidor e da produción agroalimentaria dos alimentos, e na Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade. No ámbito da sanidade animal, sería o que contén o Decreto do 4 de febreiro de 1955, sobre regulamento de epizootias.

A aplicación do contido destes réximes a un ámbito tan específico de obrigas como o derivado das medidas adoptadas en materia de encefalopatías esponxiformes transmisibles, en determinados casos non resulta suficientemente eficaz, en ocasións, pola xeneralidade dos supostos tipificados (a Lei xeral de sanidade ou a Lei de defensa dos consumidores e usuarios), e, noutras, polo desfase e falta de actualización das contías das sancións aplicables (Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, e Regulamento de epizootias).

Ante a situación suscitada, faise necesario aprobar unha norma de carácter básico que tipifique os tipos de ilícitos administrativos en materia de prevención e loita contra as encefalopatías esponxiformes transmisibles, ó abeiro do título competencial contido no artigo 149.1.1.^a e 16.ª da Constitución, que atribúe ó Estado a competencia exclusiva para establece-las condicións básicas que garantan a igualdade de tódolos españois no exercicio dos dereitos e deberes constitucionais e a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación xeral da sanidade.

Artigo 1. *Obxecto.*

1. Esta lei ten por obxecto establece-las infraccións e sancións aplicables ós incumprimentos de determinadas obrigas establecidas na normativa comunitaria e nacional para a prevención e erradicación das encefalopatías esponxiformes transmisibles, tanto as obrigas que afectan ós ruminantes como as relativas á alimentación e identificación dos animais de produción relacionadas con esas enfermidades.

2. Para os efectos da presente lei, enténdese por animais de produción os animais de granxa, mantidos, cebados ou criados para a produción de alimentos, tanto en réxime intensivo como extensivo, así como para o abastecemento público da poboación humana, como para a alimentación de animais.

Artigo 2. *Infraccións.*

1. As infraccións clasifícanse como moi graves, graves e leves.

2. Considéranse infraccións moi graves:

a) A fabricación non autorizada, a falsificación, a manipulación ou a utilización fraudulenta das marcas identificativas dos animais de produción ou dos documentos de identificación que os amparan ou dos libros de rexistro das explotacións que se establecen na normativa específica que regula a identificación e rexistro deles.

b) As infraccións graves previstas nas alíneas a), b), c), d), i), j) e k) do número 3 deste artigo que poidan producir un risco grave e directo para a saúde das persoas.

c) A omisión das análises, probas e tests de detección das encefalopatías esponxiformes transmisibles a que se deban somete-los animais con destino a consumo humano, así como non realizalos nos laboratorios designados polo órgano competente da comunidade autónoma.

d) A ocultación de casos de encefalopatías esponxiformes transmisibles, diagnosticados ou sospeitosos, ós órganos competentes da Comunidade Autónoma.

e) O incumprimento da obriga de extracción, tinxidura ou marcaxe de tódolos materiais especificados de risco de cada animal por quen estea obrigado ó seu cumprimento e autorizado á súa realización.

f) A utilización na alimentación de animais de produción de proteínas animais que fosen expresamente prohibidas, salvo que, por defectos na etiqueta non atribuíbles ó gandeiro, este non puidese ter coñecido a existencia delas.

g) A comercialización, os intercambios, a importación procedente de países terceiros e a exportación a países terceiros, con destino á alimentación de animais de produción, de proteínas animais elaboradas que fosen expresamente prohibidas.

h) A fabricación, a distribución, a comercialización, os intercambios, a importación procedente de países terceiros e a exportación a países terceiros de pensos para a alimentación de animais de produción que conteñan proteínas animais elaboradas que fosen expresamente prohibidas.

i) A omisión ou o falseamento dos datos esixidos na etiqueta dos pensos e das materias primas para a alimentación animal, cando non resulte clara conforme as disposicións vixentes a advertencia de conter proteínas animais elaboradas prohibidas na alimentación de animais de produción.

3. Considéranse infraccións graves:

a) A posesión nunha explotación de animais de produción que non poidan ser identificados mediante ningún dos elementos de identificación previstos na normativa específica de identificación, tales como marcas, documentos identificativos ou libros de rexistro.

b) A posesión nunha explotación de máis dun 10 por cento de animais de produción, en relación cos animais pertencentes á explotación, con identificación que careza dalgún dos elementos previstos na normativa específica de aplicación, tales como marcas, documentos de identificación ou inscrición nos libros de rexistro.

c) A declaración de datos falsos sobre os animais de produción que se posúan nas comunicacións á autoridade competente que prevé a normativa específica.

d) A falta de comunicación da morte do animal de produción, cando a comunicación veña esixida pola normativa aplicable.

e) A reincidencia na mesma infracción leve no último ano. O prazo comezase a contar desde o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a resolución.

f) A obstrución á actuación inspectora e de control das administracións públicas.

g) A omisión de análises, probas e tests de detección das encefalopatías esponxiformes transmisibles a que se deben somete-los animais que non se destinen a consumo humano, así como non os realizar nos laboratorios designados polo órgano competente da comunidade autónoma.

h) A falta de comunicación da sospeita de aparición da encefalopatía esponxiforme transmissible, cando exista obriga de declarala ós órganos competentes da Comunidade Autónoma.

i) A extracción dos materiais especificados de risco por suxeitos non autorizados ou en centros non permitidos pola lexislación vixente.

j) O incumprimento das obrigas previstas na normativa vixente sobre tratamento de materiais especificados de risco previo á súa destrución.

k) A extracción dos materiais especificados de risco incumprindo as condicións técnico-sanitarias esixidas ou non respectando as autorizacións administrativas correspondentes.

l) A fabricación de pensos para animais de produción nas mesmas instalacións industriais en que se fabriquen pensos para o resto dos animais, incluídos os de compañía, que conteñan proteínas animais elaboradas que fosen expresamente prohibidas na alimentación de animais de produción e que non cumpran os requisitos previstos nas excepcións contempladas na normativa vixente.

m) A fabricación de pensos para animais de produción en condicións non permitidas pola normativa vixente, cando o incumprimento produza un risco para a sanidade animal.

n) A etiquetaxe insuficiente ou defectuosa dos pensos e das materias primas para a alimentación de animais de produción, na que non resulte clara a composición do produto conforme as disposicións vixentes.

4. Considéranse infraccións leves:

a) A posesión nunha explotación de menos do 10 por cento de animais de produción, en relación cos animais pertencentes á explotación, con identificación que careza dalgún dos elementos previstos na normativa específica de aplicación, tales como marcas, documentos de identificación ou inscrición nos libros de rexistro.

b) A falta de comunicación á autoridade competente de nacementos, entradas ou saídas dos animais de produción dunha explotación, cando a comunicación veña esixida pola normativa aplicable.

c) O atraso na comunicación á autoridade competente da morte dun animal de produción dunha explotación, cando o atraso sexa o dobre ou máis do prazo previsto na lexislación específica en materia de identificación e rexistro de animais.

d) A acumulación durante un ano de dous ou máis atrasos na comunicación á autoridade competente de nacementos, entradas ou saídas dos animais de produción dunha explotación, cando o retraso sexa o dobre ou máis do prazo previsto na lexislación específica en materia de identificación e rexistro dos animais.

e) A falta de colaboración coa actuación inspectora e de control das administracións públicas.

f) A comunicación da sospeita de aparición da encefalopatía esponxiforme transmissible cando se faga fóra do prazo regulamentariamente previsto.

g) A fabricación de pensos para animais de produción en condicións non permitidas pola normativa vixente, cando o incumprimento non se poida cualificar como infracción grave ou moi grave.

h) A etiquetaxe insuficiente ou defectuosa dos pensos e das materias primas para a alimentación de animais de produción que non se poida cualificar como infracción grave ou moi grave.

Artigo 3. Sancións.

1. As infraccións a que se refire o artigo anterior poderán dar lugar á imposición das seguintes sancións:

a) No caso de infraccións moi graves, aplicarase unha multa de 9.983.326 a 199.663.200 pesetas (60.001 a 1.200.000 euros).

b) No caso de infraccións graves aplicarase unha multa de 499.324 a 9.983.160 pesetas (3.001 a 60.000 euros).

c) No caso de infraccións leves aplicarase unha multa de 99.831 a 499.158 pesetas (600 a 3.000 euros).

2. As sancións graduaranse atendendo ás circunstancias do responsable, grao de culpa demostrada, reiteración, participación e beneficio obtido, número de animais afectados e grao do dano económico causado ou do perigo en que se puxese a saúde das persoas ou a sanidade dos animais.

Artigo 4. Sancións accesorias.

No suposto da comisión de infracción grave ou moi grave, o órgano encargado de resolver poderá impor como sanción accesoria algunha das seguintes medidas:

a) Medidas de corrección, seguranza ou control que impidan a continuidade na produción do dano.

b) Comiso de produtos prohibidos na alimentación dos animais de produción ou que poidan entrañar risco para a saúde ou sanidade animal.

c) Comiso dos produtos cárnicos e derivados destinados ó consumo humano, cando poidan entrañar risco para a saúde humana.

d) Clausura temporal, parcial ou total do establecemento.

e) Suspensión temporal da autorización para o exercicio da actividade pola empresa.

Artigo 5. Infraccións e sancións relativas ó transporte.

1. Ás infraccións relativas ó traslado, desprazamento, transporte e movemento pecuario cara a ou desde os Estados membros, e exportacións e importacións de países terceiros, seranlles de aplicación as sancións previstas para o territorio nacional no artigo 103 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

2. Nos supostos de infracción grave e moi grave previstos no artigo 103 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, así como nos supostos previstos no número anterior do presente artigo, o órgano encargado de resolver poderá impor como sanción accesoria algunha das medidas que se establecen no artigo anterior desta lei.

Así mesmo, será de aplicación o disposto no artigo 7 desta lei sobre adopción de medidas provisionais.

Artigo 6. Potestade sancionadora.

O exercicio da potestade sancionadora en aplicación da presente lei corresponderá ós órganos competentes das comunidades autónomas e á Administración xeral do Estado, no ámbito das súas respectivas competencias.

Esta potestade sancionadora corresponderá á Administración do Estado conforme determinen as súas normas orgánicas e, en todo caso, ó Consello de Ministros nos supostos de infraccións moi graves, cando se trate de actuacións producidas no seo de procesos de importación ou exportación correspondentes ó ámbito do comercio exterior.

Artigo 7. Adopción de medidas provisionais.

Cando se iniciase un procedemento sancionador, as administracións públicas competentes poderán adoptar ou esixir, mediante acordo motivado, algunha ou algunhas das seguintes medidas provisionais:

a) As medidas que figuran nas alíneas a), d) e e) do artigo 4 desta lei.

b) Precintaxe de aparellos, equipamentos ou vehículos.

Artigo 8. Concorrenza de sancións.

1. A responsabilidade polas accións ou omisións tipificadas nesta lei é de natureza administrativa e non exclúe as doutra orde a que houber lugar.

2. As sancións que se impoñan a distintos suxeitos como consecuencia dunha mesma infracción terán entre si carácter independente.

3. Non se poderán sancionalos feitos que fosen sancionados penal ou administrativamente, nos casos en que se aprecie identidade de suxeito, feito e fundamento.

4. Cando a infracción puidese ser constitutiva de delito ou falta, darase traslado do tanto de culpa ó Ministerio Fiscal, suspendéndose a tramitación do procedemento sancionador mentres a autoridade xudicial non dictase resolución firme ou que poña fin ó procedemento. Os feitos declarados probados na resolución xudicial firme vincularán o órgano administrativo.

5. De non apreciarse a existencia de delito ou falta, o órgano administrativo competente continuará o expediente sancionador.

Disposición adicional única. Carácter básico.

A presente lei constitúe lexislación básica ó abeiro das regras 1.ª e 16.ª do artigo 149.1 da Constitución, salvo o artigo 6.

Disposición derradeira única. Entrada en vigor.

Esta disposición entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 27 de decembro de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

58 REAL DECRETO 1415/2001, do 14 de decembro, polo que se aproba o Regulamento de catalogación da defensa. («BOE» 3, do 3-1-2002.)

A Orde ministerial 636/10024/86, do 24 de abril, declarou de uso obrigatorio nas Forzas Armadas e na Garda Civil, no tocante á súa dependencia do Ministerio de Defensa, o Sistema OTAN de Codificación.

A Orde 40/1986, do 14 de maio, aprobou o Regulamento de catalogación da defensa como instrumento xurídico administrativo do Ministerio de Defensa no campo da catalogación de artigos.